

ОТКРИВАНЕ НА 5-та УЧЕБНА ГОДИНА НА УЧИЛИЩЕ «КИРИЛ И МЕТОДИЙ» И ДЕТСКА ГРАДИНА «ЗАЙЧЕНЦЕТО БЯЛО» ПАРИЖ

Българското училище “Кирил и Методий” и детската градина “Зайченцето бяло” в Париж откриват петата си учебна година. Откриват, а не откриха, защото започването на тази нова учебна година се оказа един дълъг и много трънлив път.

3. септември 2010, петък

Броени дни... не! Броени часове преди откриването, планирано за следващия ден, научихме, че няма да можем да ползваме дори и временно апартаментчето на посолството, което ни беше отстъпено при създаването ни. Поради несъобразеността му с нормите за сигурност. И нямаше никаква алтернатива, защото училище в килии се прави, но на улицата - не. Никога през изминалите 4 години съществуването на училището не е било по-нереално.

Целият екип преподаватели и настоятели си зададохме през сълзи въпроса: щом като всички блянове, цялата свръхчовешка любов, енергия и труд, които влагаме, не стигат дали не трябва да затворим училището. Да го затворим юридически, защото то на практика вече беше затворено.

Това беше първият ни изпит.

4. септември 2010, събота

По желание на посолството тържеството за откриването беше отложено с една седмица, но на уречения 4 септември, проведохме записванията на учениците. Нямаше никакво решение, което да съобщим на родителите. Винаги сме знаели накъде отиваме, но се бяхме загубили. И сякаш стана чудо. Никой не се уплаши, никой не се запита ще съществува ли училище “Кирил и Методий”. Учениците му бяха пред нас, родителите им ни вярваха, дори когато им казахме, че ние не си вярваме... Както всяка година, приехме повече ученици от предходната. Добре дошли, скъпи деца! Преди да можем да ви отворим вратите си, вече сме отворили широко сърцата си.

Това беше вторият ни изпит.

5-10 септември 2010

През следващите шест дни много хора от настоятелите и родителите търсихме решение. А учителката на началния курс, Елена, и президентът на асоциацията, Камелия, посветиха шестте си дни и нощи на това. Хвърчаха десетки мейли с отчети за всички проведени телефонни разговори, за всички посетени помещения, за всички предложения за наеми, за всички откази, които уви, отново бяха, както винаги до този момент, многократно повече от предложенията... отговаряха други мейли, изразяващи мнения, прилагачи изчислителни сметки...

През това време подготвихме тържеството.

11. септември 2010, събота

Второто откриване се състоя на 11 септември, отново в салоните на българското посолство в Париж. С усмихнатото си и спокойно присъствие ни удостоиха новите стопани на българската мисия в Париж, господин посланикът Марин Райков и чаровната му съпруга, г-жа Мариана Райкова. Беше се наложило, по желание на г-н Райков, двете български училища в Париж да направят едновременно тържествата си. Това беше смутило всички. Може би под влияние на напрежението от необичайната ситуация, подкрепено от неуместно изразени лични пристрастия на служителите, атмосферата преди празника беше достигнала точката на кипене. А той, празникът на децата, мина чудесно. Когато децата от двете училища се подредиха пред публиката, те си бяха просто нашите деца. Това, че едните родители предпочитат децата им да изучават повече българските танци и празници, а другите наблягат повече на българския език, на четмото и писмото му, не попречи на празника на децата ни. Просто обяснява съществуването на двете училища. А на чудесната идея на Пламена, учителка от другото училище ("Васил Левски"), родителите да поздравят децата, откликнахме всички и дружно изпяхме "Детство мое" за всички наши деца. Това беше третият ни изпит.

След тържеството дойде мигът за среща на родителите с господин Райков, който искаше да обясни решенията си и да ни увери в готовността си да ни подкрепи в постъпките, които правим за да спасим училището. На която подкрепа наистина разчитаме и му благодарим.

13-17 септември 2010

Остава ни най-важният, четвърти, и, надявам се, последен изпит за тази учебна година. Подписване на договора за залите, които Елена успя да намери в шестото денонощие от неуморното си търсене. Тогава учебната година ще бъде открита за трети път, но този път наистина.

Надяваме се също това решение да бъде трайно. Защото домът, който винаги сме мечтали за българското училище "Кирил и Методий" в Париж, ако не е бил точно този, това е само защото още не сме го били открили.

На добър час, мило училище! На добър час, любими учители, чудесни деца и вярващи в нас родители! Благодарим ви за доверието!

ПП

13. септември 2010, понеделник, 13:13 часа парижко време

Каквото и да е числото 13 - фатално, свещено или с някаква друга необяснима сила, за нас това е датата и часът, в който всички отново не можем да сдържим сълзите и прескачанията на сърцата, но този път от радост. Прекрасното решение дължим изцяло на неуморността и упоритостта на учителката ни Елена Сачкова. Училище "Кирил и Методий" има своя нов дом, където още на 18 септември ще отвори и вратите си за своите ученици - двете групи на детската градина, групите на децата, неговорещи български език и всички класове от 1-ви до 12-ти. Учителите ни ще посрещнат питомниците си в прекрасна сграда, съчетала историята на имперска и на съвременна Франция, в оборудвани истински класни стаи, с красива френска градина, в която децата най-после ще могат да имат междучасия.

В този момент отново намерихме пътя си и си пожелаваме той да бъде успешен и красив на това прекрасно място!

Боряна Евтимова

Association « Langue bulgare, langue d'Europe »

Adresse de correspondance : Kamélia Triboulin, 9 rue Pierre Curie, 92400 COURBEVOIE

Tél : 01.47.89.97.92 ; mail : contact@languebulgare.fr;

site web : www.languebulgare.fr